

יונה אחר נינוה

תפלת יונה

וידע ליונה

פרק ד

וַיִּרַע אֶל־יוֹנָה רֵעָה גְדוֹלָה וַיִּחַר לוֹ:

תפלת יונה

וַיִּתְפַּלל אֶל־יְהוָה

וַיֹּאמֶר

אֲנִי יְהוָה

הַלֹּא־אֵינִי רִבְרִי עַד־הַיּוֹתָו עַל־אֲרָמְתִּי

עַל־כֵּן קָדַמְתִּי לְבָרַח תַּרְשִׁישָׁה

כִּי יָדַעְתִּי

כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי־חַנּוּן וְרַחוּם

אֶרְדָּ אֲפֹס וְרַב־חֶסֶד

וַנְּחַם עַל־הַרְעָה:

וַעֲתָה יְהוָה

קַח־נָא אֶת־נַפְשִׁי מִמֶּנִּי

כִּי טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי:

” ליונה: היטב חרה לך

וַיֹּאמֶר יְהוָה

הַחֵיטֵב חָרָה לָךְ:

סוכת יונה

יונה בסוכה מחוץ לעיר

וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן־הָעִיר
וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם לָעִיר
וַיַּעַשׂ לוֹ שֵׁם סֹכָה
וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ בְּצֶל
עַד אֲשֶׁר יֵרְאֶה מֵה־יְהוָה בְּעִיר:

קיקיון

וַיִּמְן יְהוָה־אֱלֹהִים קִיקְיוֹן
וַיַּעַל מֵעַל לַיּוֹנָה
לְהַזוֹת צֶל־עַל־רֵאשׁוֹ
לְהַצִּיל לוֹ מִרַעַתוֹ
וַיִּשְׂמַח יוֹנָה עַל־הַקִּיקְיוֹן שִׂמְחָה גְדוֹלָה:

תולעת

וַיִּמְן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בְּעֵלוֹת הַשַּׁחַר לְמַחֲרַת
וַתֵּךְ אֶת־הַקִּיקְיוֹן וַיִּיבֹשׁ:
וַיְהִי בְּזֶרַח הַשֶּׁמֶשׁ
וַיִּמְן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים חֲרִישִׁית

יונה: טוב מותי

וַתֵּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֵאשׁוֹ יוֹנָה
וַיִּתְעַלֵּף
וַיִּשְׂאֵל אֶת־נַפְשׁוֹ לְמוֹת
וַיֹּאמֶר
טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי:

אלהים ליונה: ההיטב חרה לך

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יוֹנָה

הַהֵיטֵב חָרָה־לְךָ עַל־הַקִּיקוֹן

יונה: עד מות

וַיֹּאמֶר

הֵיטֵב חָרָה־לִּי עַד־מֹת:

י: אתה חסת על הקקיון

וַיֹּאמֶר יְהוָה

אֵתְּהָ חֶסֶת עַל־הַקִּיקוֹן

אֲשֶׁר לֹא־עָמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתָּ

שָׁבַן־לְיֹלָה הָיָה וּבִן־לְיֹלָה אָבַר:

וְאֲנִי לֹא אָחֹס עַל־נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה

אֲשֶׁר יִשְׁׁבָהּ הַרְבֵּה מִשָּׂתִים־עֶשְׂרֵה רְבֹו אָדָם

אֲשֶׁר לֹא־יָדַע בֵּין־יָמֵינוּ לְשִׁמְאֹלֹו

וּבַחֲמָה רַבָּה: